

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Η Λασκαρίνα γεννήθηκε στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης κατά την επίσκεψη της μητέρας της στον φυλακισμένο πατέρα της, στις 11 Μαΐου το 1771. Είχε καταγωγή από την Ύδρα και το πραγματικό της επίθετο ήταν Πινότση. Μετά το γάμο της μητέρας της με τον Δημήτρη Λαζάρου-Ορλώφ, η Λασκαρίνα απέκτησε 8 ετεροθαλή αδέρφια.

Η προσφορά της στην Επανάσταση ήταν μεγάλη. Έδωσε όλη της την περιουσία, συντήρησε και εξόπλισε τον ελληνικό στόλο, καθώς ήταν και πλοίαρχος σε ένα από τα καράβια της, τον Αγαμέμνων.

Η Μπουμπουλίνα, έχοντας γίνει ήδη μέλος της Φιλικής Εταιρείας στην Κωνσταντινούπολη, που προετοιμάζε την ελληνική επανάσταση, και όντας η μόνη γυναίκα που μύηθηκε σε αυτή, στον κατώτερο βαθμό μύησης αφού οι γυναίκες δεν γίνονταν δεκτές.

Καθώς γυρνούσε στις Σπέτσες, αγόραζε μυστικά όπλα και πολεμοφόδια από τα ξένα λιμάνια, τα οποία μετά έκρυψε στο σπίτι της, ενώ ξεκίνησε την κατασκευή του πλοίου Αγαμέμνων, της ναυαρχίδας της, η οποία ολοκληρώθηκε το 1820. Για τη ναυπήγηση του Αγαμέμνονα καταγγέλθηκε στην Υψηλή Πύλη ότι ναυπήγησε κρυφά πολεμικό πλοίο, αλλά η Μπουμπουλίνα κατάφερε να ολοκληρώσει την κατασκευή του δωροδοκώντας τον απεσταλμένο Τούρκο επιθεωρητή στις Σπέτσες και πετυχαίνοντας την εξορία αυτών που την κατήγγειλαν. Το 1819 η Μπουμπουλίνα επισκέφθηκε και πάλι την Κωνσταντινούπολη.

Μετά την κατάληψη του Ναυπλίου από τους Έλληνες στις 30 Νοεμβρίου 1822, το νεοσύστατο κράτος της έδωσε κλήρο στην πόλη ως ανταμοιβή για την προσφορά της στο έθνος και η Μπουμπουλίνα εγκαταστάθηκε εκεί. Στα τέλη του 1824, η Ελλάδα υποφέρει από τον δεύτερο εμφύλιο πόλεμο, όπου η Κυβέρνηση Κουντουριώτη (η κυβέρνηση των Πλοιάρχων των νησιών) υπερισχύει του συνασπισμού των Προεστών και των Στρατιωτικών της Πελοποννήσου, με αποτέλεσμα ο Πάνος Κολοκοτρώνης, που διατελούσε φρούραρχος Ναυπλίου, να δολοφονηθεί και ο Κολοκοτρώνης να συλληφθεί και να φυλακιστεί μαζί με άλλους οπλαρχηγούς σε ένα μοναστήρι της Ύδρας, τον Προφήτη Ηλία. Η Μπουμπουλίνα αντέδρασε και ζήτησε την αποφυλάκιση του Κολοκοτρώνη, λόγω του σεβασμού που έτρεφε προς αυτόν. Τότε η ίδια κρίνεται επικίνδυνη από την Κυβέρνηση και συλλαμβάνεται δύο φορές από το Υπουργείο Αστυνομίας με εντολή να φυλακιστεί. Τελικά η Μπουμπουλίνα εξορίστηκε στις Σπέτσες χάνοντας τον κλήρο γης που το Κράτος της είχε παραχωρήσει στο Ναύπλιο.

Το 1825 και ενώ η Μπουμπουλίνα ζούσε στις Σπέτσες, πικραμένη από τους πολιτικούς και την εξέλιξη του Αγώνα και έχοντας ξοδέψει όλη την περιουσία της στον πόλεμο, η Ελλάδα βρέθηκε ξανά σε μεγάλο κίνδυνο. Στις 12 Φεβρουαρίου ο Αιγύπτιος ναύαρχος Ιμπραήμ Πασάς με έναν τουρκοαιγυπτιακό στόλο, αποβιβάζεται στο λιμάνι της Πύλου στην Πελοπόννησο με 4.400 άντρες, σε μια τελευταία προσπάθεια να σταματήσει την επανάσταση. Η Μπουμπουλίνα, παραμερίζοντας την δυσαρέσκειά της για τους πολιτικούς και καθοδηγούμενη μόνο από την φιλοπατρία της, άρχισε να προετοιμάζεται για νέες μάχες όταν έρχεται όμως τότε το άδοξο τέλος της, στις 22 Μαΐου 1825.

Ο μικρότερος γιος της Μπουμπουλίνας, από τον πρώτο της γάμο, ερωτεύεται την κόρη των Κουτσαίων, μιας πολύ πλούσιας οικογένειας που δυστυχώς δεν εγκρίνει αυτό το γάμο επειδή η Μπουμπουλίνα είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία και είχε παραπέσει οικονομικά. Ο γιος της λοιπόν κλέβει την Ευγενία Κουτσή και πηγαίνουν μαζί στο σπίτι του πρώτου άντρα της Μπουμπουλίνας, του Δημήτριου Γιάννουζα. Το μαθαίνει αυτό η Μπουμπουλίνα και πάει να δει τι συμβαίνει. Μετά από λίγο καταφθάνουν και οι Κουτσαίοι. Αρχίζει μια οικογενειακή διαμάχη

όπου ο Ιωάννης Κούτσης πυροβολεί την Μπουμπουλίνα. Η σφαίρα την πετυχαίνει στο μέτωπο και την αφήνει απευθείας νεκρή.

Έτσι η Μπουμπουλίνα, που αφιέρωσε όλη της τη ζωή για την απελευθέρωση του έθνους της, σκοτώθηκε άδοξα σε μια συμπλοκή. Οι Ρώσοι μετά τον θάνατό της, της απένειμαν τον τίτλο της «Ναυάρχου», έναν τίτλο με παγκόσμια μοναδικότητα για γυναικεία μορφή.

